

Uvědomte si Boha prostřednictvím lásky

→ *Promluva Satja Sáí Báby z 25. prosince 1996* ←

Asthiram džívitam lóké (Život na světě je pomíjivý). Život v tomto projeveném světě není trvalý. *Asthiram jauvanam dhanam* (Mládí a bohatství netrvá). Jsou jako pomíjivé mraky. *Asthiram dhára-putrádhi* (Žena, děti a další příbuzní se mohou ve chvíli ztratit jako mlha). *Dharmam kirtir dvajam sthiram* (Správné jednání a pověst přetrvají navždy). Správný život a dobrá pověst trvají v lidském životě věčně.

V historii lidstva vznikla mnohá náboženství, aby podporovala rozvoj morálky, prosperitu a blaho lidstva.

*Višnuisté hodnotí Višnuu jako Nejvyššího,
šivaisté dávají nejvyšší místo Šambhuovi,
uctívači Ganapatiho přisuzují
nejvyšší postavení Ganéšovi;
Sarasvatí ctí jako Nejvyšší hledači poznání;
muslimové mají jako Nejvyššího Pána Alláha,
zatímco křesťané zdraví jako Spasitele Ježíše;
buddhisté uctívají jako Nejvyššího Osvíceného Buddhu;
džinisté přiznávají nejvyšší postavení Mahávírovi,
pársové ctí Zarathuštru,
sikhové považují za Nejvyššího učitele Nánaka,
Bábovi oddaní zbožňují jako Nejvyššího Sáího.
Moudrý pohlíží na všechny stejně.
Všechna náboženství by měla být ctěna stejně,
protože Bůh je pro všechny jeden a týž.
Bůh je pravda. On je správné jednání.
On je mír. On je vtělením lásky.*

(báseň v telugu)

Vtělení lásky!

Je nezbytné si uvědomit a jednat na základě toho, že smyslem náboženství je podporovat jednotu v rozmanitosti, odstraňovat rozvratné sklony a vést lidské bytosti k ideálnímu životu. Základ všech náboženství, poselství všech svatých textů a osud celého lidstva je stejný. Ale vzhledem k sobectví, omezenosti a soustředění se na vlastní zájmy jsou náboženství používána jako záminka k podpoře rozdílů a rozporů.

„Jestliže je studujeme moudře, učí všechna náboženství jen to, co je dobré. Které náboženství může být špatné, je-li vaše mysl dobrá?“ praví telugská báseň. Morálka a bezúhonnost, správné jednání a dobročinnost, pravda a tradice, snášenlivost a nenásilí jsou základní zásady všech náboženství. Tyto základní pravdy jsou všem náboženstvím společné. Během let však lidé na tyto pravdy zapomněli a místo k jednotě pěstují sklony k rozdělování. V důsledku toho zmizela úcta k lidským hodnotám. Je nezbytné si uvědomovat božskou jednotu, která překrývá veškerou rozmanitost v lidské existenci.

(Bhagaván krátce nastínil židovský koncept stvoření, vesmíru a připomenul narození Ježíše coby syna Marie a Josefa.) Jak se šířil věhlas Ježíšova jména, rostla mezi Židy i opozice proti němu. Po smrti otce považoval Ježíš za svou povinnost pomáhat matce a ctít ji jako božskou. Ježíš učil, že prvotní povinností každého je prokazovat vděčnost rodičům. Když mu bylo jedenáct let, odjel Ježíš s matkou do Jeruzaléma. Matka byla znepokojena jeho činností. Ježíš kritizoval způsoby Židů v jeruzalémském chrámu. Vystupoval proti škodlivým praktikám v chrámu a učil o všudypřítomnosti Boha ve všech bytostech. Vybízeli lidi, aby nikomu neubližovali.

To, co kázal, bylo v souladu se základním učením všech náboženství. Byl milosrdný k nemocným a chudým. Rozdával jídlo hladovým. Když lidé viděli jeho láskyplné a laskavé skutky, prohlašovali, že je „poslem Božím“. Ježíš stále hovořil o Bohu jako o Otci. Později prohlásil: „Já a můj Otec jsme jedno.“ Svůj život zasvětil šíření víry v jednoho Boha, který je společný celému lidstvu.

Lidé dnes oslavují narozeniny významných svatých lidí, ale učení mistrů nedodržují. Na oslavě narozenin nic významného není. Lidé se musí rozhodnout, že budou dodržovat jejich ideály a budou jednat podle jejich učení.

Zde je kniha, která byla sestavena v Británii kolem roku 1530 a obsahuje všechny informace o Ježíšovi, které se o něm za předchozí staletí shromáždily. Rusové všechen materiál zhustili do malé knihy, kterou uchovávali na jednom místě na pobřeží Černého moře. (Svámí vytvořil krouživým pohybem ruky malou knihu a podržel ji před publikem.)

To je ona. Na přední straně vidíte kříž. Kniha vznikla, aby prokázala společné rysy všech náboženství. To, co obsahuje, není ani v Bibli. Popisuje zcela nový popis Ježíšova života. Ne každý může porozumět cestám Pána. K poznání Boha musí člověk rozvíjet zbožné postoje. V této knize jsou záložky, které odlišují každou věrouku podle veršů, jež se k ní vztahují. Je tu jedna strana s verši z Bhagavadgíty, kde Kršna vybízí Ardžunu, aby se vzdal všech přesvědčení a přijal jediné útočiště u Něj. Ujišťuje Ardžunu, že pak ho zbaví všech hříchů (ovace).

Základ všech vyznání je jeden a tentýž. Prvotní povinností člověka je odevzdání se Bohu. „Odevzdání se“ znamená dosáhnout stavu, kdy oddaný cítí, že je s Bohem v jednotě. Tento postoj vyplývá z přesvědčení, že ve všech je stejné božství. Těla lidských bytostí se různí jako žárovky, ale proud, který jimi prochází, je stejný. Barva žárovek nebo spotřeba se může různit. Ale proud, který je uvádí v činnost, je stejný.

Tato kniha obsahuje také výrok véd: „*Ēkóham bahusjám.*“ Stejný Bůh sídlí ve všech bytostech. Pro rozdíly na základě náboženství není žádné ospravedlnění. Je to připoutanost k tělu, co zakládá náboženské rozdíly. Nehleďte na tělo jako na něco trvalého. Je to vodní bublina. Mysl je bláznivá opice. Neposlouchejte ani jednu z nich. Poslouchejte svědomí. To je hlavní poselství, obsažené v této malé knize. Kultura Bháratu zná tuto pravdu v pojmu *sat-čit-ánanda* (bytí-vědomí-blaženost).

Dnes lidé čtou všechny možné knihy a jezdí za různými „významnými osobnostmi“. Neptají se, co tvoří jejich velikost. Uvědomte si, že není nikdo, kdo by byl významnější, než každý z vás. Vy jste však neodhalili skutečnou pravdu o sobě samých, jako si slon není vědom vlastní síly a mahaut jej může ovládat svým bičíkem. Uvědomte si fakt, že ve vás je celý vesmír. Máte v sobě veškerou moc. Vychází z božského ducha, který je ve vás. Je to božství, které vás obdařilo svobodnou vůlí. Lidé ovšem zapomínají na nejvyšší moc ducha a důvěřují síle těla, mysli a intelektu.

Vtělení lásky!

Jestliže chcete poznat Boha, přejete-li si prožívat své božství, jestliže chcete znát své pravé Já, musíte rozvíjet čistou, neposkvřenou lásku. Ta spojuje všechny lidi. Popisuje se jako *préma pášam* (pouto lásky). Dnes je v křesťanství mnoho sekt a všechny prosazují svá vlastní učení. Přestože toto kázání pokračuje, je v každodenním životě velmi málo praxe. Praxe je nejdůležitější. Lidé mohou propagovat svoji víru, ale tím ničeho trvalého nedosáhnou. Záleží jen na prak-

tických příkladech. Když provádíte to, co hlásáte, ostatní se vaším příkladem inspirojí. Nikdo se nebude zajímat o učení někoho, kdo neprovádí to, co káže.

Často říkám studentům, že nejprospěšnější ze všech forem poznání je to praktické, které je významné pro každého. Musíte jednat na základě přesvědčení, že ve všech lidech je stejný božský duch. Lidé si této pravdy nevšímají, a tak se dnes zabývají sobeckými záležitostmi. Toto sobectví člověka znehodnocuje na nejnižší stupně. Aby každý rozvinul skutečné lidství, musí pěstovat postoj duchovní jednoty. Tento pocit jednoty vytváří pravé náboženství. Náboženství (*religion*) znamená „uvědomění si“ (*realisation*) svého pravého Já.

Rozvíjejte boží lásku. Všechny ostatní druhy lásky nejsou vůbec láskou, ale jen prchavým a pomíjivým poutem. Největší lidskou pošetilostí je zapomínání na vlastní božství. Všichni by si měli uvědomovat, že přišli „z Boha“. Všichni jsou děti boží. Každý by se měl snažit dostat se blíž a blíž k Bohu. To je *sádhana*. Musíte cítit, že Bůh je *hrdajavási* (sídlí v srdci). Musíte rozvíjet v srdci soucítění, protože bez něj je srdce pouhým kamenem.

Takové je Ježíšovo poselství – poselství lásky. Láska je Bůh. Žijte v lásce. Začněte den s láskou. Prožijte den s láskou. Ukončete den s láskou. To je cesta k Bohu. Pánovi bude milý jen ten, kdo je naplněn láskou. Tato kniha obsahuje výrok: „*Jó madhbhaktah.*“ „Oddaný, který je naplněn láskou k Bohu, je mi milý,“ říká Pán v Gítě. Bůh je vaším věrným přítelem v dobrém i zlém. Musíte si získat jeho přátelství.

Dnes je zde mnoho oddaných ze zámoří. Měli by být pevní ve své oddanosti, ať se situace, které čelí, změni jakkoliv. Začali jste uctívat Boha v určité podobě a s určitým jménem (*sákára*). Setkáte-li se však s potížemi, považujete Boha za pomocníka. Když máte nějaká přání, modlíte se k Bohu, aby je naplnil. Pak jste *arthárthí* (ten, kdo žádá o laskavost). Takovými různými způsoby musí oddaný rozvíjet svůj vztah k Bohu.

Abych dokreslil, jak Bůh odpovídá na modlitby oddaných, budu vyprávět příběh bohatého muže se čtyřmi ženami, které vyslovily přání, co má přivést z ciziny. První žena byla duchovně osvícená a přála si jeho bezpečný návrat. Druhá žena chtěla, aby jí přivezl nějaké duchovní knihy. Třetí, která byla nemocná, si přála, aby jí přivezl léky. Čtvrtá žena byla „moderní“ a požádala ho o sárí a šperky.

Obchodník dal po svém návratu třem ženám to, co chtěly, a zůstal s první ženou, protože ta si nepřála nic jiného, než aby se jí vrátil. Bůh odpovídá oddaným stejným způsobem. Těm, kdo žádají bohatství, dává bohatství. Těm, kteří hledají poznání, pomáhá, aby je získali. Těm, kdo jsou nemocní a modlí se

k Bohu, dává úlevu, o niž prosí. Bůh buduje nemocnice na jejich léčení. Ti, kteří se k Bohu modlí o jednotu s ním, ti ho poznají. Tímto způsobem odpovídá Bůh čtyřem druhům oddaných.

Oddaní by měli považovat za důležitého jedině Boha a ne světská přání. Jestliže máte při sobě Boha, jdou ostatní věci snadno. Proto je Bůh vašim skutečným bohatstvím. Právě zdraví je Bůh. Člověk by měl usilovat o poznání Boha, protože z Boha přišel a měl by se k němu vrátit.

Dnes jsou tu oddaní z Německa, Japonska a z mnoha dalších zemí. Ať zde prožíváte jakkoli veliké štěstí, až vám dojdou peníze nebo skončí vízum, budete se musít vrátit zpět do svých zemí. Vaším cílem musí být získání trvalého víza, abyste zde mohli zůstat natrvalo. Toho se dosahuje boží milostí. Získat ji můžete jen a jen láskou. Když máte lásku, je vaše blízkost Bohu zajištěna navždy.

Vtělení lásky!

Láska je v každém z vás. Rozvíjejte ji. Sdílejte ji s ostatními. Když budete mít lásku, nebudete potřebovat jezdit ji hledat do *ášramů*. Jsou tak pošetilí jedinci, kteří přeskakují z jednoho *ášramu* do druhého. To je čiré bláznovství. Není třeba nikam jezdit. Bůh je ve vašem srdci. Držte se pevně jednoho přesvědčení. Neměňte svoji víru ze dne na den. Následujte jednu cestu s pevnou vírou. Takový je princip lásky.

U příležitosti Vánoc, v Prašánti Nilajam dne 25. prosince 1996